

Arrest

nr. 197 694 van 10 januari 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Pol DEKETELAERE
Diksmuidse Heerweg 126
8200 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 22 november 2017 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies) en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) van 8 november 2017.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DEKETELAERE die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, van Pakistaanse nationaliteit, verklaart reeds achttien jaar in België te verblijven. Hij verklaart steeds in het bezit te zijn geweest van een C-kaart.

1.2. Op 17 mei 2017 werd er hem een attest van afneming afgegeven omdat hij reeds sedert 5 juni 2009 van ambtswege zou zijn afgeschreven.

1.3. Op 8 november werd ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering genomen. Tegelijk werd aan verzoeker een inreisverbod opgelegd. Beide beslissingen werden verzoeker op 9 november 2017 ter kennis gebracht.

1.4. Verzoeker diende tegen deze beslissingen op 21 november 2017 een beroep tot nietigverklaring in.

1.5. Op 8 januari 2017 werd verzoeker in kennis gesteld dat hij op 11 januari 2017 naar Islamabad zou worden gerepatriëerd.

1.6. Met het huidige verzoekschrift, ingediend per faxpost op 9 januari 2017, vraagt verzoeker om bij voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen en het hoogdringende karakter ervan

2.1. De verwerende partij werpt in de nota op dat de vordering onontvankelijk is *ratione temporis*.

2.2. Artikel 39/85, §1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn”.

Artikel 39/57, §1, derde lid, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.

Gelet op voormelde wetsbepalingen dient, naargelang een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een eerste of een meervoudige verwijderingsbeslissing, een beroepstermijn van vijf of tien dagen te worden gerespecteerd. Deze termijn gaat in vanaf het ogenblik dat de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel imminent wordt.

In casu werd aan verzoekende partij op 9 november 2017 een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven waarbij zij tevens van haar vrijheid werd beroofd met het oog op verwijdering. De tenuitvoerlegging van de door verzoekende partij bestreden verwijderingsmaatregel was vanaf dat ogenblik imminent, zodat de eerste dag van de termijn van tien dagen bepaald in artikel 39/57, §1, derde lid, *iuncto* artikel 39/85, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet, 10 november 2017 was.

Het staat dan ook vast dat verzoekende partij, door het indienen van een verzoek om voorlopige maatregelen op 9 januari 2018 de beroepstermijn die is opgenomen in 39/57, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet heeft miskend.

De keuze van de verzoekende partij om op 21 november 2017 enkel een beroep tot nietigverklaring in te dienen, ondanks het feit dat zij reeds werd vastgehouden met het oog op verwijdering, is een keuze die de verzoekende partij zelf maakt waarbij zij behoort te weten dat zij het risico loopt – aangezien dergelijke vordering geen schorsend effect heeft – verwijderd te worden vooraleer de Raad tot een uitspraak komt. Zij kan haar eigen nalatig handelen niet rechtzetten door thans een manifest laattijdige vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen. De vordering is manifest onontvankelijk *ratione temporis*.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend achttien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. BROUCKE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

C. VERHAERT